

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

48. De pastore ouem perditam requirente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO XLVIII.
DE PASTORE QVI PER-
ditam ouem quæsiuit.

VRMVRANTIBVS Phariseis
de Christo, ac dicentibus: a *Luc. 15. 3.*
quia hic peccatores recipit
ait ad illos Parabolâ istam:
Quis ex vobis homo qui habet
centum oves: & si perdidit
vnam ex illis, nonne dimittit
nonaginta nouem in deserto & vadit ad illam;
qua perierat, donec inueniat eam?

PUNCTVM I.

CIRCA hanc primam Parabolæ partem
considerandum est. Quis hic sit Pastor,
quæ istæ oves, quæ illa quæ perit, & quo
pacto Pastor illam quærat, & inueniat.

PRIMUM, hic homo est IESVS Christus Do-
minus noster, qui de cœlo descendit, vt esset
b Pastor hominum, qui admirabili prouiden-
tia magnaquæ vigilantia oves suas gubernat,
& cognoscit eas; signoquæ gratiæ & charita-
tis suæ eas signat, & ante eas vadit, dans illis
exemplū vitæ sãctæ, curat illas ab scabie pec-
catorū, defendit ab inferni lupis, dat illis se-
lecta doctrinæ & Sacramentorū pascua, tātuf-
quæ ei⁹ est in eas amor, vt se ipsum illis det in
cibū ita, vt pascat eas proprio suo corpore &
sanguine, quāuis panis & vini specieb⁹ velato:
ac de-

I.

b Ioan. 10. 14

ac deniq; propriam vitam suam posuit pro ouibus suis. O bone Pastor, & quidem eminenter bone, felices oues, quæ sub tua sunt gubernatione, tuâ prouidentiâ gubernatæ, & protectione defensæ: gratias tibi, quòd tale assumpseris officium; illudque tam sollicitè exsequaris: mecum queso idem præsta plenè; quia,

a Psal. 22. 11.

11.

a si tu regis me, nihil mihi deerit.

CENTVM oues in genere sunt omnes Ecclesiæ fideles; sed magis in particulari sunt iusti, centenarius numero, qui perfectionis est, significati: quos Deus numeratos habet, nouitque benè qui sint eius. Hæ oues, quamdiu pastori suo subiectæ manent, optimè illum nouerunt per fidem & cõtèmplicationem; vocem eius audiunt, ei que obediunt in omnibus, quæ ille præcipit; eius gressus sequuntur, dum virtutes eius imitantur; recipiunt pabulum doctrinæ & Sacramentorum ab ipso oblatum, nõ declinantes ad aliud illi cõtèrarium; gaudent se diuinis pascuis ab eo pasci: Reddunt illi totam suam lanam, dum facultates suas eius seruitio offerunt; reddunt illi lac pectorum suorum, dum cordis sui affectus omnes illi offerunt, & corporis delitiis ipsius causâ renuntiant; reddunt illi foetus & agnus suos, dum sua opera ad eius gloriam dirigunt: Et, si opus est, propriam etiam carnem & sanguinem ei dabunt, ac vitam eius amore ponent: Sicut itaque pastor se totum illis dat; ita illæ se totas pastori reddunt, singulis dicentibus,

b Can. 2. 16. b dilectus meus mihi, & ego illi. O Pastor su-

preme

preme, imprime cordi meo ouium tuarum signum, & accipe in tuum obsequiū quidquid habeo: si quidem tu quidquid habes tribuis, ut mihi indulgeas.

TERTIO ouis, quæ perit, est peccator, qui ex congregatione iustorum, & ex subiectione & obedientia pastoris sui recedit, non defectu aut culpa pastoris, sed noxiâ suâ libertate: quia pastor nullam ouem contra eius voluntatem vult in grege suo retinere. Sed cur illa exit ex grege & perit? quia defecit in proprietatibus ouis fidelis: quia videlicet pastorem suum non agnoscit; nec bona, quæ in illo habet; nec æstimat quod sub eius sit protectione, & in congregatione iustorum; Deinde graue illi est, vocem eius audire; & custodire mandata, iudicans esse dura & grauiora; grauius fert pastoris sequi vestigia, tanquam aspera, utpotè crucis & mortificationis; Fastidit pascua doctrinæ & sacramentorum eius; delectatur verò mundi & carnis pascuis; ac denique sibi ipsi retinet lanam, lac, & foetus suos: dum facultates, dignitates, officia, & omnia sua opera ad proprium honorem & commodum dirigit; seipsum proprio & inordinato diligens amore, & recusans aliquid horum Deo offerre. Ob has causas aut aliquas illarum separat se eius à grege, & exponit se periculo damnationis æternæ, & incidendi in dentes luporum inferni, qui rugientes circum eunt, ut lacerent illam, ac deuorent. O ouem infelicem, si pastor illam omninò desereret!

III.

III. Part. Medit.

M m

ô me

c *Isaia 53. 6.* *ô me miserum, qui tam diu sicut ouis errans vixerim, meas sequens appetitiones! meam- que contra Dei voluntatem faciens! ô quot oues sic errant in mundo, & vt ait Prophe- ta c omnes nos, quasi oues errauimus vnusquis- que in viam suam declinauit: cuius terminus est ipse infernus! ô Pastor piissime, voca tu illas sibi lo tuæ inspirationis; aperi illis inter- nos oculos, vt suum errorem prius agnoscant, quàm remedij tempus elabatur.*

IV.

QUARTO perpendenda est infinita huius Pastoris charitas, qui, nonaginta nouem ouibus in tuto relictis, venit quærere perditam vnã; nec prius requiescit, quàm illam inueniat. Hac de causa ex cœlo in terram descendit, vt vocaret & quæreret peccatores: & in hac exercitatione posuit tres vitæ suæ vltimos annos, grauissimos propterea tolerans labores & persecutiones, vsq; ad ipsam mortem, quam horrendis etiam cruciatibus sustinuit. Et quamuis sit verum, mortuum ipsum fuisse pro omnibus centum ouibus, nam ex virtute mortis eius prouenit hominibus, & quodcunq; bonum supernaturale illis conceditur: verùm maiori omninò sollicitudine eas quærebat, quæ suo tempore erant perditæ, incessanter attendens ad varia media illas inueniendi. O supreme Pastor, quam tibi stant carè istæ oues, cum tamen nulla illarum opus habeas! etsi enim illæ perirent, quid tibi decederet? num illarû lana te indues? aut lacte illarû nutrieris? aut earû ditesceris foecibus?

si oues

si oves omnino vis: num alias meliores in
 coelo non habes, quæ obsequio tuo fidelis-
 sime assistunt? sed charitas tua Deus meus,
 omnium horum est causa: & cum illarum
 referat sub tua esse gubernatione, dicis ni-
 hilominus, referre tua, ad tuum eas gre-
 gem reducere, dicens: *& illas oportet me ad-*
ducere. Reduc ergo illas, Domine, ad tuam
 obedientiam: ut sicut Pastor vnus es & per-
 fectissimus, ita sit grex eius vnus & plenif-
 simus.

dIoan. 10. 26

V.

MODVS denique perpendendus est, quo
 CHRISTVS Dominus nunc quærit perdi-
 tam ouem, donec inueniat eam: nam illam
 quærit inspirationibus, & illustrationibus
 cœlestibus; pulsans internè cor eius, lin-
 guas prædicatorum mouens, ut illam quasi
 alloquantur, & pœnitentiam illi persua-
 deant; alloquitur illam medijs pijs libris,
 bonis exemplis propositis, aut etiam pœnis
 aliis illatis: mille denique mediantat, ut
 sine vlla reque illam quærat, donec inue-
 niat. Et cum ego aliquam ex his inspira-
 tionibus in anima mea sensero, cogitare
 me decet, CHRISTVM Dominum no-
 strum venire, ut me quærat: & agnitâ eius
 præsentia, merito obediam, amplectar-
 que quidquid ipse suggererit, ut ad
 gregem, à quo exiueram, ab
 ipso deducar.

PUNCTVM II.

a *Luc. 15. 5.*

ET cūm a inuenerit eam, imponit in humeros suos gaudens: & veniens domum, conuocat amicos & vicinos dicens illis: congratulamini mihi, quia inueni ouem meam, quæ perierat.

I.

b *Mat. 18. 13.*

Primum perpendendum est, quod S. Matthæus eandem referens Parabolam, dixit: *b si contigerit, vt inueniat eam*: nam oues aliquæ pereunt, quas etsi Christus quærat, non tamen inuenit: non defectu diligentia ipsius, sed quod illæ ipsum fugiant, ipsiusque inspirationibus & vocibus resistent: sic enim periit Iudas, quamuis eius Magister Christus Dominus multum in eo reuocando laborasset.

c *Psal. 118. 176.*

O Pastor dulcissime, *c erraui sicut ouis, quæ perijt; quare seruum tuum* prius quàm omnino pereat. Ne quæso desistas à me quærendo, etiam si ego fugiam, & me sicut Adam abscondam; nec cesses vocare me, quantumuis resistentem, & contradicentem tibi, sicut Cain; compatere tanto periculo meo, & multiplica auxilia tua, donec me inuenias, & ad gregem reducas Electorum tuorum, cum quibus te fruam in æternum. Amen.

II.

DEINDE perpendam immensam diuini huius pastoris charitatem, qui inuentā ouem non percussit baculo pastorali; nec illam per terram traxit, aut calcibus impulit, vt rediret; sed magno cum gaudio accepit eam in humeris suis, donec ad gregem suum reduceret. quasi nobis diceretur, eum valde comiter &

aman-

amanter agere cum peccatoribus, qui cōuertuntur: non enim illos trahere inuitos, & pennis inflectis, aut baculis, sicut mancipia; sed spontanea voluntate, quā gratia sua mutauit; nec p̄mittit illos pedites redire, quā nec gressum v̄sū in via cęlesti ipsi ex seipsis ambulare possent: Ipse illis est oculus, dando eis lumen fidei, & sapientiam cęlestē; est etiā illis pes, eorum gressus & affectus dirigēdo, ne à recta via declinent, aut diuinam legem deserant; est illis & manus, in omnibus eos bonis operibus adiuuans; imponit denique eos super humeros suos, quia illos iuuat ferre cum suauitate onera huius vitę; soluitque pro illis debita peccatorum ipsorum, dum satisfactiones suas & propria merita illis applicat. O Pastor dulcissime, quid tibi pro tot fauoribus & indulgentiis, quibus me prosequeris reddam! cur non tibi sponte & lubēs seruiam! iugumque tuum, & onus super humeros meos tollā? siquidem tu me tollis super tuos. Iure optimo dicere potes *d iugum tuum suauē esse, & onus leuē* siquidem tantum opis prębes ad ferendū. Ego tollam Domine magno meo gaudio tui amoris intuitu; siquidem cum me ipsum tollis, etiā tollis onus quod imposuisti super me.

d Matt. 11.
30.

III.

PERPENDAM tertiò, quousque pastoris nostri supremi charitas progrediatur; qui non solum exultat, dum huiusmodi oues inuenit, & peccatores conuertuntur; sed conuocat etiam & inuitat omnes Angelos cęli, & omnes iustos qui sunt in terra, & omnes habitatores

domus suæ & Ecclesiæ suæ triumphantis & militantis, vt & ipsi gaudeant, & sibi congratulentur, quòd perditam ouem inuenerit. O Pater amantissime, congratulatio hæc oui esset deferenda, cuius inter est, quòd fit inuenta! Sed vis tibi congratulari: quia ouis est tua, magnoque labore tibi constitit eam quærere & inuenire. Congratulor itaque tibi, Domine, de peccatoribus gratiã tuã à peccatis eductis; gaudeoque de lætitia, qua tu propterea afficeris: vtinam omnes, qui nũc sunt in mundo, conuerterentur, vt millies tibi congratularer; & exultarem de gaudio, quo afficeris de illorum conuersionibus,

PUNCTVM III.

a Luc. 15. 7.

DICO vobis, a quod ita gaudium erit in cælo super vno peccatore pœnitentiã agente, quã supra nonaginta nouẽ iustos, qui non indigent pœnitentiã. Conclusio huius Parabolæ talis est, quòd sicut parens aliquis plures habens filios sanos & in prosperitate bene habentes, si illorum aliquis in grauem morbum aut aduersitatem incidisset, si ex eo periculo euadat, nouo quodã & magno actuali gaudio afficitur, diuerso ab illo, quo ex aliorum sanitate & prosperitate afficiebatur: ita ex cõuersione alicuius peccatoris afficiuntur Angeli nouo accidẽtali gaudio, diuerso ab eo, quod ex cæteris iustis habebant, qui non indigebant pœnitentiã, qua ad Deum conuerterentur: quia reipsa conuersi erant.

EX

Ex hoc igitur deducere licet *Primum*, esse voluntatem Christi Domini nostri, ut de conversione peccatorum gaudeamus; nec solum non murmuremus sicut Pharisei, de eo qui contendit tales convertere; sed ut nos idem facere studeamus, adiuuantes huiusmodi conversionem, ut simus cooperatores Christi in querendis ouibus perditis, & ad gregem suum reducendis: magna hoc felicitati nostrae tribuentes, si id re ipsa praestemus.

DEINDE deducam, si quando ego pro ouis perdita, ut operam dem ad Christi gregem redire, vel hoc nomine, ut hanc ei gaudendi materiam adferam; & angelos caeli exhilarem. Quod si Deus hoc me beneficio affecit, ut in sua gratia, constituerit, operam dabo, ne ab illa excidam. Nam ut peccatoris conversio letificat Angelos, contristat vero daemones; ita iusti lapsus letificat daemones, & quod in se est, contristat b *Angelos pacis, qui amare flerent* nostram perditionem, si talium lacrymarum & amaritudinum essent capaces.

O Angeli pacis, supplicate Pastori supremo, & Pastorum principi, ut sanctum suum amorem mihi concedat, in eoque conseruet: quod si infortunio meo ab eius amore exciderim, statim mihi sit praesto ut recuperem: quod mea conversio gaudij materiam caelo adferat, egoque Deo vobiscum fuar in aeternum, Amen.

I.

II.

b *Isai. 33. 7.*